

FEMTONDE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Dominica pentadecima

IHS

Text: II årg Högm, Luk 10:38–42. Predikan Gunnar Edwardsson

”Endast ett är nödvändigt”

Att det finns saker som är angelägnare än andra, det är uppenbart för varje människa. Vissa saker sätter människan främst. Vissa människor säger att de viktigaste i deras liv är fritid eller att det viktigaste är sport eller att musiken är det de lever för. Det kan vara en hel mängd olika saker, mer eller mindre viktiga, som människor lever för och som de sätter främst.

Nu hör vi också här i texten att Jesus heller inte är främmande för att sätta något främst. Ja han säger till och med att det är det enda nödvändiga. Utan att veta vad han då syftade på, så skulle vi då tänka att här handlar det om de viktiga livsnödvändigheterna, att vi har mat, kläder, hus och hem, det som vi kort och gott behöver för att leva, och vi kan ju tänka oss att Jesus som levde mycket enkelt han skulle vilja inskränka det till några få nödvändiga saker.

Men Jesus överraskar oss. Nej, det är inte alls det han vill, han har inte näringsbekymmer i tankarna. Tvärtom, tycks han föga bekymrad över sådana. Här säger han rent av till Marta i texten att hon i sina bestyr i hemmet, gör sig oro och bekymmer för mångahanda. Att hon är upptagen av sina bekymmer och det är ett hinder.

Det har något att lära oss. Vi är ju som människor mest, fyllda av allehanda bekymmer. Det finns bekymmer för nära och kära, det finns bekymmer för arbete och skola, det finns bekymmer för vänner och kamrater, och det finns bekymmer för pengar, för lite eller för mycket, och det finns bekymmer för framtid och morgondag. Skulle vi räkna upp alla de bekymmer en människa gör sig så skulle vi hålla på länge. När vi hör om Jesus i evangelierna och hans undervisning så frapperas man av att han inte gör sig bekymmer. Han säger: *”Gör er inte bekymmer för morgondagen, morgondagen ska själv bära sina bekymmer, var dag har nog av sin egen plåga”* Ja helt visst, vi möter varje dag bekymmer, men han säger att vi inte ska lägga några därtill. Hur ska vi kunna det, vi människor som är så bekyammersfulla?

Jesus lär oss att Gud har omsorg om oss. Det är en omsorg som går långt ut över allt vad vi kan tänka. Han har till med omsorg om fåglarna på marken och blommorna på ängen, och det som är så ringa och så förgängligt. Och så har han också omsorg om oss. Ja än mer. Jesus visar på många ställen denna Guds omsorg. Han visar Guds omsorg om sina svaga lärjungar. För Petrus och för andra lärjungarna. Ja vi ser att han har omsorg om varje människa.

Det visar för oss hur Guds omsorg är. Ingen ska drista sig att tro att man själv uppbär livets yttersta tråd, inte heller de små och triviala bekymren. Gud har omsorg om allt. Det är hans bekymmer. Så vill han ha det. Och det ska vi ta till oss. För det är utgångspunkt i vår bön till Gud, när vi kommer till honom med det som bekymrar oss. Han är den som bär bekymren, vi får lasta det på honom ty han har omsorg om oss. (1 Petr 5:7)

Nu ser vi emellertid att Jesus i sina ord i dagens text säger till Marta, hon som gör sig bekymmer för mycket, att *"endast ett är nödvändigt, Maria har utvalt den goda delen och den ska inte tas ifrån henne"*, säger han. Vad är det som är det enda nödvändiga och som Maria gjorde? Ja, strängt taget gjorde hon ingenting i vanlig mening. Hon satt bara hos Jesus och lyssnade på honom. Kunde detta vara så att detta gällde framför allt annat så att det kunde kallas för det enda nödvändiga? Att bara lyssna till Jesus? Ska man inte i så fall om man ville vara en kristen göra något för Gud och för Jesus. Det borde väl vara en rätt tjänst åt Gud, en gudstjänst.

Jesus lär oss på många ställen i evangelierna att det främsta och viktigaste är att höra Guds ord: *"Saliga är de som hör Guds ord och gömma det"*. Ja, att det är så viktigt att det står över allt annat och kallas av Jesus för det enda nödvändiga. Varför? Du hittar svaret på många ställen i evangelierna, t ex där Petrus bekänner om Jesus *"Du har det eviga livets ord och vi tror och förstår att du är Guds Helige"* (Joh 6: 68f). Att lyssna till Jesus är att lyssna till det eviga livets ord. Ja han själv är detta eviga ord. Han som kommit i världen för att rädda syndare.

Hörde du rätt? Just syndare, sådana som du och jag. För något annat är du väl inte. Men just för sådana har han utgivit sig själv på korset. Han har försonat alla världens synder, inberäknat dina också. Han är *"Guds Lamm som borttager världens synd."* (Joh 1:29)

Och se, det har också något viktigt att säga dig angående bekymmer. Vi har ju här redan lärt oss att vi inte ska bekymra oss för morgondagen. Nu får vi lära oss något mer, ja inte bara lära oss, för det är ingen läxa att plugga utan ett evangelium att leva av. Vi gör oss bekymmer, men Jesus visar att de bekymmer vi gör oss, inte är några bekymmer. Dem kan vi därför släppa. Sen finns det de nödvändiga bekymren? De som rör saligheten och det eviga livet. Hur är det med dem? Jo Jesus visar att dem har han burit för oss. Han har tagit på sig och burit våra verkliga bekymmer. Ja han har gjort så att vi kan gå in i härligheten och det eviga livet i kraft av hans förtjänst och nåd. Han har berett försoning och rättfärdiggörelse för hela världen.

Så visar sig Jesus vara den verkligt gode vännen. Han har kommit med ett evangelium, ett gott budskap och det goda i detta budskap ligger inte minst i att var och en som hör det får tro det. Får tro att det är sagt just till en själv.

Här tänker många att det är alltför lätt beskrivet. Kan man bara lyssna sig till salighet? Ska man vara kristen så ska det ju vara med allvar och med arbete som man kommer till Guds himmel. Och visst ska det vara med allvar. Han menar fullt allvar med det goda, hoppfulla evangeliet. Det är djupaste allvar. Men arbetet, det är hans och varken mitt eller ditt. Han har utstått plågan, lidit smärtan, dött på korset, fullkomnat och arbetat för oss alla. Ja så att du ska vara utan bekymmer för din salighet, i tron på Frälsaren Jesus. Och därför utan bekymmer.

Du hör det och du får tro det

Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, Taga av din trogna fadershand Blott en dag ett ögonblick i sänder, Tills jag nått det goda land.

Amen